

خلاصه فارسی

مقایسه Post op درمان ورید های واریسی اندام تحتانی در بیماران با روش رادیوفرکئسی و اسکروتراپی در همان نوبت بستری با سایر روش ها

فرزاد کاکائی، دارا الوند فر، امیر حسین اعتصام نیا

بخش جراحی عمومی بیمارستان امام رضا (ع)، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

مقدمه

واریس، شایعترین بیماری عروقی انسان است که حدود 10٪ جمعیت را مبتلا می کند. وریدهای واریسی به صورت عروق طولیل، متسع و پر پیچ و خم است که غالباً در سطوح داخلی اندام تحتانی دیده می شوند. هدف از این مطالعه مقایسه درمان ورید های واریسی با روش رادیوفرکئسی و اسکروتراپی به صورت همزمان با روش دو مرحله ای در دو جلسه متفاوت است

مواد و روش کار

در این مطالعه کار آزمایشی بالینی تصادفی شده، 100 بیمار مورد مطالعه قرار می گیرد. بیماران به صورت تصادفی شده به دو گروه مساوی تقسیم می شوند گروه A با 50 بیمار که روش جراحی آبولاسیون و اسکروتراپی در یک نوبت داشته اند و گروه B با 50 نفر که روش جراحی آبولاسیون و اسکروتراپی در دو نوبت داشته اند.

نتایج و یافته ها

از 100 بیمار مورد بررسی 60 نفر زن (60٪) و 40 نفر مرد (40٪) بودند. فراوانی مرد و زن در گروه A به ترتیب 22 مرد و 28 زن بود همچنین فراوانی مرد و زن در گروه B به ترتیب 18 مرد و 32 زن بود. میانگین سنی گروه A و B به ترتیب 57.41 ± 18.20 سال و 59.49 ± 16.84 سال بود. فراوانی اکیموز، هماتوم، عفونت، پارستزی، وجود درد، امتیاز بندی درد، ترومبوز ورید عمقی در روز های 1 و 3 و 7 و 14 و 28 بعد از عمل سیر کاهنده داشت ولی نکته مهم و حایز اهمیت کم بودن فراوانی این عوارض در گروه A در مقایسه با گروه B میباشد که به نوعی میتواند تداعی کننده کارآمدی و عملکرد بهتر روشی که در گروه A انجام شده است باشد.

نتیجه گیری

این مطالعه نشان می دهد که اثر کوتاه مدت و کارآمدی در از بین بردن رفلکس GSV، کاهش علائم واریس و بهبود کیفیت زندگی هر دو گروه مشابه میباشد و بین دو روش درمان تفاوت معنی داری مشاهده نشد ولی عوارض کمتر و سیر بهبودی سریع تر در گروه با عمل تک مرحله ای نتایج بهتری داشت.

کلمات کلیدی

واریس، رادیوفرکئسی، اسکروتراپی.